

Ankara

— osman-cevat- · 12 Şubat 2010

Zifiri karanlığı buluşma ihtimallerimiz gösterir gibi
Gece,
Sonsuz ve karanlık.
Ne gün seni düşünsem
Ulu bir anıtçasına durur önümde mesafeler.
Hâlbuki bilirim,
Seni sevmek dünyanın en güzel duygusudur.
Gelirken hep ağır aksak, yavaşça yaklaşır sana trenler
Senden uzağa giderken
Bana hep bir kus gibi özgür ve uçucu gelirler
Ki bu sebepten sevemem
Kalbimde senin kadar biricik olan devletimin
Demir yollarını.
Sen bilmiyorsun,
Çünkü hiç anlatmadım
Ancak Kızılay'da her adım
Sen yokken dahi
Bana seni anımsatır.
Bir polisle tartışırken
Bir Tekel işçisiyle çay içerken
Ellerinde meşalelerle yürüyenleri izlerken dahi
Ankara hep nedense bana seni anımsatır.
Seni sevmek böyledir işte.
Her ihtimalde,
Her görüşte,
Her zevkte seni görmektir gözünde.